การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

The Development of Instructional Guidelines Based on the TPACK Framework to Promote Being a Writer in Upper Secondary School Students

ธีรวุฒิ รักกลาง[1], สายสุนีย์ เติมสินสุข[2] และ สิรินาถ จงกลกลาง[3]

Teerawoot Rakklang[1], Saisunee Termsinsuk[2] and Sirinat Jongkonklang[3]

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: [1]peam21961@gmail.com

Received July 16, 2025; **Revised** August 30, 2025; **Accepted** March 4, 2026

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาและออกแบบแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK และ 2) เพื่อพัฒนาและประเมินคุณภาพของแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการสอนภาษาไทย ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา และด้านการวัดและประเมินผล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบบันทึกข้อมูล และ 2) แบบประเมินความสอดคล้องเหมาะสมและความเป็นไปได้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การศึกษาและออกแบบแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK มีขอบข่ายครอบคลุมด้านเนื้อหาการเขียน 3 ประเภท ได้แก่ การเขียนแสดงทรรศนะ การเขียนโต้แย้ง และการเขียนโน้มน้าว ด้านการสอนแบบพึ่งพาครูและไม่พึ่งพาครู และด้านเทคโนโลยีแบบใช้และไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งหมด 12 แนวทาง 2) ผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพของแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK แต่ละแนวทางประกอบด้วย ชื่อแนวทางการจัดการเรียนการสอน ผลลัพธ์การเรียนรู้ คำอธิบายรายหน่วย กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล มีความสอดคล้องเหมาะสม และความเป็นไปได้

อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบตามแนวคิด TPACK สามารถนำไปใช้เป็นต้นแบบในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการส่งเสริมการเขียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: แนวคิด TPACK; แนวทางการจัดการเรียนการสอน; การเป็นนักเขียน

Abstract

This Article aimed to study (1) the design of instructional guidelines based on the TPACK framework to promote being a writer, and (2) the development and quality evaluation of instructional guidelines based on the TPACK framework to promote being a writer among upper secondary school students. The sample consisted of seven experts in curriculum and instruction, Thai language, educational technology, and assessment and evaluation. They were selected through purposive sampling. The instruments used for data collection were (1) a data recording form and (2) an assessment form to evaluate the appropriateness and feasibility of the developed approach. Data were analyzed using descriptive statistics and content analysis. The research results were as follows; 1. The design of the instructional guidelines based on the TPACK framework covered three types of writing: opinion writing, argumentative writing, and persuasive writing. It also incorporated both teacher–dependent and independent instructional strategies, as well as the use of electronic and non–electronic technologies, resulting in 12 instructional guidelines. 2. The developed and quality evaluation instructional guidelines, comprising titles, learning outcomes, unit descriptions, instructional processes, learning materials, and assessment and evaluation methods, were rated as highly appropriate and feasible. It was indicated that the TPACK–based instructional model could be effectively used to enhance writing skills in upper secondary school students.

Keywords: TPACK; Instructional Guidelines; Being a Writer

บทนำ

การเขียนเป็นทักษะการสื่อสารที่มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้และพัฒนามนุษย์ โดยเฉพาะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งการติดต่อสื่อสารผ่านตัวอักษรมีความแพร่หลายมากขึ้น หากผู้เขียนสามารถสื่อสารได้

อย่างชัดเจน มีเหตุผล และเข้าใจง่าย ย่อมช่วยให้ผู้รับสารเข้าถึงสาระได้ตรงตามเจตนา และยังเป็นกระบวนการทางปัญญาที่ส่งเสริมการคิด วิเคราะห์ และจัดระบบความคิด ช่วยพัฒนาทั้งสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์และคุณลักษณะนิสัย (Deerubram & Phuengphet, 2022) แม้การเขียนจะมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการสื่อสาร แต่การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ ได้ส่งผลต่อพฤติกรรมการสื่อสารของวัยรุ่นไทย การใช้ภาษาบนโลกออนไลน์ที่เน้นความรวดเร็ว นำไปสู่การกร่อนคำ การตัดทอนประโยค และการใช้สัญลักษณ์แทนถ้อยคำ (Zheng et al., 2021; Chaiveeradech, 2021) แม้จะสะท้อนถึงความคิดสร้างสรรค์ แต่กลับทำให้การสื่อสารขาดความชัดเจน และส่งผลกระทบต่อความสามารถด้านการเขียน โดยเฉพาะในบริบททางวิชาการหรือทางการ (McCulloch, 2024)

หลักฐานเชิงประจักษ์แสดงให้เห็นถึงปัญหาด้านการเขียนอย่างชัดเจน โดยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทย สาระการเขียน มีค่าเฉลี่ยระดับประเทศในปีการศึกษา 2565 อยู่ที่ร้อยละ 45.17 ในปีการศึกษา 2566 อยู่ที่ร้อยละ 43.40 และในปีการศึกษา 2567 อยู่ที่ร้อย 42.10 (National Institute of Educational Testing Service (Public Organization), 2023, 2024, 2025) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ข้อมูลเชิงสถิติด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชนยังตอกย้ำถึงบริบทของการเขียนเพื่อการสื่อสารที่ควรให้ความสำคัญ โดย Office of the National Economic Statistics Division (2024) ระบุว่า กลุ่มเยาวชนอายุ 15–24 ปี เป็นกลุ่มที่ใช้อินเทอร์เน็ตสูงที่สุด (ร้อยละ 99.20) โดยใช้เวลาอยู่บนแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียมากที่สุด ซึ่งแม้จะอำนวยความสะดวกในการสื่อสาร แต่ก็แฝงความเสี่ยง เช่น การเสพเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม หรือการแสดงความเห็นรุนแรง (Khlichaya, 2020) พฤติกรรมดังกล่าวยังอาจนำไปสู่การกลั่นแกล้งทางโลกไซเบอร์ สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการปลูกฝังการใช้เทคโนโลยีอย่างรับผิดชอบ ควบคู่กับการเสริมสร้างทักษะการเขียน จากสถานการณ์ดังกล่าว หากครูสามารถบูรณาการการใช้สื่อออนไลน์ในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีการออกแบบและกำกับดูแลอย่างเหมาะสม ย่อมสามารถเสริมสร้างทักษะการเขียนให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Ware & Warschauer, 2020) ดังนั้น การพัฒนาแนวทางการสอนการเขียนที่บูรณาการเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์จึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วนของระบบการศึกษาไทย

ในบริบทดังกล่าว แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สามารถบูรณาการการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยหนึ่งในกรอบแนวคิดที่รองรับแนวทางนี้คือ TPACK (Technological Pedagogical Content Knowledge) ซึ่งมุ่งเน้นการบูรณาการองค์ความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) การสอน (Pedagogical Knowledge) และเทคโนโลยี (Technological Knowledge) ได้อย่างเหมาะสม (Fang, Injoungjirakit, Sridama & Teekasap, 2024; Xu & Phongsatha, 2024) เพื่อสร้างสรรค์

การเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (Tondeur et al., 2020) การประยุกต์ใช้ TPACK ในการสอนเขียนช่วยให้การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้มีความเป็นระบบ โดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้ ขณะเดียวกันก็รักษาสมดุลของเนื้อหาและวิธีการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียน (Zhang & Fang, 2022) การบูรณาการกรอบ TPACK ยังสามารถเชื่อมโยงกับแนวคิดทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในบริบทจริง (Bai, 2024) ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ที่เน้นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองผ่านประสบการณ์ตรง (Cohen & Waite-Stupiansky, 2022) และทฤษฎีการเรียนรู้แบบเชื่อมโยง (Connectivism) ที่เน้นการเข้าถึงและแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านเครือข่ายดิจิทัล (Wu & Cui, 2022) การบูรณาการแนวคิดเหล่านี้กับ TPACK จึงเป็นแนวทางที่มีศักยภาพในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้านภาษา การคิดเชิงวิเคราะห์ การรู้เท่าทันสื่อ และการใช้เทคโนโลยีอย่างรับผิดชอบ

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมีความจำเป็นในการนำกรอบแนวคิด TPACK ร่วมกับทฤษฎีและแนวคิดการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนการเขียนสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนที่มีคุณภาพ ไม่เพียงในด้านทักษะภาษาเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงการคิดวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ การรู้เท่าทันสื่อ และการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญของพลเมืองในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับความจำเป็นของระบบการศึกษาไทยในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและออกแบบแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK

2. เพื่อพัฒนาและประเมินคุณภาพแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK

การทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. แนวคิด TPACK (Technological Pedagogical and Content Knowledge) ซึ่งเน้นการบูรณาการองค์ความรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) ด้านการสอน (Pedagogical Knowledge) และด้านเทคโนโลยี (Technological Knowledge) เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและ

ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับการเรียนรู้ (Schmid & Petko, 2020; Wardani, 2022)

2. แนวคิดเกี่ยวที่สอดคล้องกับการบูรณาการองค์ความรู้ TPACK

2.1 แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ใช้เป็นแนวคิดในการออกแบบองค์ความรู้ด้านเนื้อหา (CK) เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาและการสื่อสารที่สอดคล้องกับบริบทจริง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน พร้อมปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับทรัพยากรของแต่ละสถานศึกษา (Bai, 2024)

2.2 ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ใช้เป็นแนวคิดในการออกแบบองค์ความรู้ด้านการสอน (PK) เป็นฐานในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ การคิดเชิงวิพากษ์ และการลงมือปฏิบัติจริง โดยครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก ส่งเสริมการเรียนรู้ และจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม (Khammani, 2023; Cohen & Waite–Stupiansky, 2022)

2.3 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบเชื่อมโยง (Connectivism) ใช้เป็นแนวคิดในการออกแบบองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี (TK) ซึ่งเน้นการเข้าถึงและเชื่อมโยงความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ผ่านเครือข่ายดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน การคิดวิเคราะห์ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน ความปลอดภัยทางดิจิทัล และความเหมาะสมของแหล่งข้อมูล (Pahe, 2022; Wu & Cui, 2022)

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดเหล่านี้ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบแนวทางการสอนการเขียนแบบดั้งเดิมและการสอนการเขียนตามกรอบแนวคิด TPACK

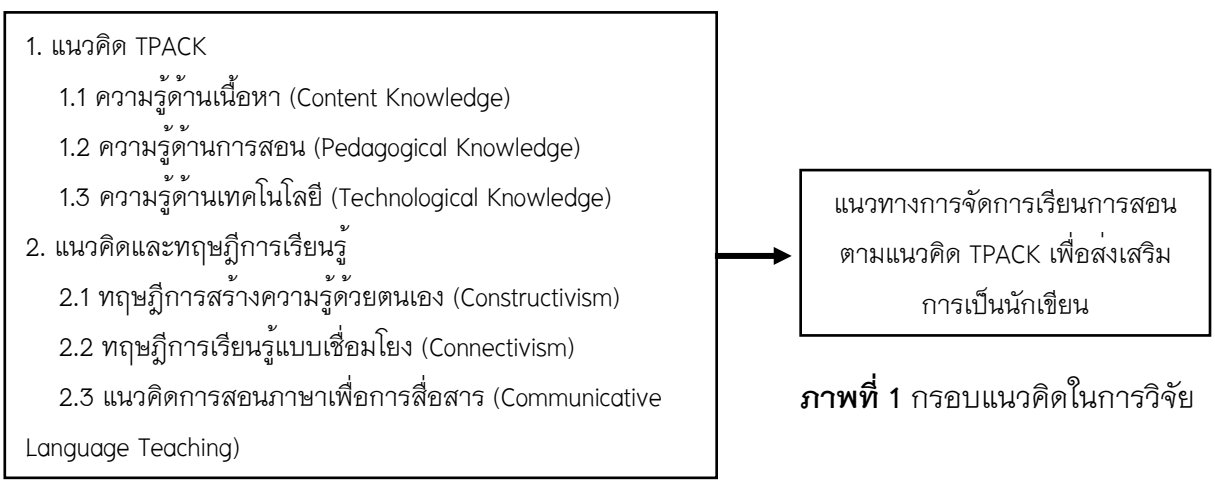
องค์ประกอบ	แนวทางการสอนการเขียนแบบดั้งเดิม	การสอนการเขียนตามกรอบแนวคิด TPACK	จุดแข็งของ TPACK
Content Knowledge (CK)	มุ่งเน้นเพียงหลักภาษาและโครงสร้างประโยค โดยเน้นการเขียนเชิงรูปแบบ (form–focused)	บูรณาการสาระการเขียนกับการสื่อสารจริง เชื่อมโยงกับประสบการณ์และบริบทของผู้เรียน	ผู้เรียนเข้าใจทั้งโครงสร้างภาษาและการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง
Pedagogical Knowledge (PK)	ครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้เป็นหลัก ผู้เรียนมีบทบาทรับความรู้แบบ passive	ครูออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ลงมือปฏิบัติจริง ฝึกคิดเชิงวิพากษ์ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	ส่งเสริม Active Learning และพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง

องค์ประกอบ	แนวทางการสอนการเขียนแบบดั้งเดิม	การสอนการเขียนตามกรอบแนวคิด TPACK	จุดแข็งของ TPACK
Technological Knowledge (TK)	ใช้สื่อสิ่งพิมพ์หรือการบรรยายเป็นหลัก มีการใช้เทคโนโลยีอย่างจำกัด	ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสนับสนุน เช่น การเขียนออนไลน์ การใช้แพลตฟอร์มร่วมกัน และการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ดิจิทัล	เพิ่มแรงจูงใจ สร้างโอกาสการเรียนรู้ที่หลากหลาย และพัฒนาทักษะดิจิทัลควบคู่ไปกับการเขียน
การบูรณาการ (TPACK)	ขาดการเชื่อมโยงที่เป็นระบบ เน้นเพียงบางมิติ เช่น เนื้อหาหรือวิธีสอน	บูรณาการทั้งเนื้อหา วิธีสอน และเทคโนโลยีอย่างสมดุลและเป็นระบบ	ทำให้แนวทางการสอนมีความยืดหยุ่น ครอบคลุม และตอบโจทย์ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าแนวทางดั้งเดิมมักเน้นเพียงการถ่ายทอดความรู้เชิงภาษาและรูปแบบการเขียน โดยขาดการบูรณาการกับวิธีการสอนและเทคโนโลยีอย่างรอบด้าน ขณะที่การสอนตามกรอบ TPACK สามารถผสมผสานองค์ความรู้ด้านเนื้อหา การสอน และเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ ทำให้ผู้เรียนไม่เพียงพัฒนาทักษะการเขียนเชิงภาษา แต่ยังสามารถเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง ฝึกการคิดวิเคราะห์การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ และมีทักษะการสื่อสารที่เหมาะสมกับศตวรรษที่ 21

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงเชิงคุณภาพ อาศัยกรอบแนวคิด TPACK ซึ่งประกอบด้วยความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) ความรู้ด้านการสอน (Pedagogical Knowledge) และความรู้ด้านเทคโนโลยี (Technological Knowledge) ควบคู่กับการบูรณาการแนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ทฤษฎีการเรียนรู้แบบเชื่อมโยง และแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวทางในการออกแบบและพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเป็นนักเขียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย มีตัวจัดกระทำ ได้แก่ แนวคิด TPACK และทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่ผู้วิจัยใช้ในการสร้างและพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอน ขณะที่ตัวแปรที่ศึกษา คือ แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด TPACK เพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนที่พัฒนาขึ้นและหาคุณภาพจากการประเมินความสอดคล้องเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการจัดการเรียนการสอนจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและออกแบบแนวทางการจัดการเรียนการสอน

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งครอบคลุมองค์ความรู้ด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านเทคโนโลยี มีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

แหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสาร ตำรา งานวิจัย และเว็บไซต์ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับ TPACK และการพัฒนาทักษะการเขียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูล เพื่อบันทึกผลการศึกษา วิเคราะห์ และนำไปใช้ในการยกร่างขอบข่ายแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK มีลักษณะเป็นตารางที่ประกอบด้วยองค์ประกอบ รายการย่อย รหัสย่อ และรายละเอียด ตรวจสอบคุณภาพโดยนำเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข้

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสืบค้น รวบรวม และสังเคราะห์ข้อมูลจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยจัดระบบข้อมูลผ่านแบบบันทึกข้อมูลตามกรอบ TPACK และนำเสนอข้อมูลในรูปตารางและแผนภาพ เพื่อใช้เป็นฐานในการออกแบบแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเป็นนักเขียน

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาแบบกำหนดทิศทางล่วงหน้า (Directed Content Analysis) โดยใช้กรอบแนวคิด TPACK ในสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเข้ารหัส (Coding) ข้อความหรือแนวคิดสำคัญ แล้วจัดหมวดหมู่ข้อมูล (Categorization) ตามองค์ประกอบ TPACK จากนั้นสังเคราะห์เป็นหัวข้อเรื่องหลัก (Themes) ที่สะท้อนแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเป็นนักเขียน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและประเมินคุณภาพของแนวทางการจัดการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้พัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนจากข้อมูลที่สังเคราะห์ พร้อมประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้แนวทางการจัดการเรียนการสอนมีความสมบูรณ์ มีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) (Tanya, 2018) จากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย จำนวน 2 คน การสอนภาษาไทย จำนวน 2 คน การนิเทศการสอน จำนวน 1 คน เทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 1 คน และการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK โดยมีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ คือ 1) ศึกษาและสังเคราะห์องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับ TPACK 2) ออกแบบแนวทางการสอนในแต่ละองค์ประกอบ ได้แก่ ชื่อแนวทาง ผลลัพธ์การเรียนรู้ คำอธิบายรายหน่วย กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล 3) เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) 4) นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความสอดคล้องความเหมาะสม และความเป็นไปได้ และ 5) ปรับปรุงแนวทางอีกครั้ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน ผ่านแบบประเมินความสอดคล้องเหมาะสม และความเป็นไปได้ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ 5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด 4 คะแนน หมายถึง มาก 3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง 2 คะแนน หมายถึง น้อย และ 1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด และมีเกณฑ์การผ่าน 3.51 ขึ้นไป (Tanya, 2018) และนำแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองงูเหลือมพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2567 จำนวน 12 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากนักเรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกันจากการประเมินนักเรียนก่อนการทดลอง และจัดกลุ่มนักเรียนจำนวน 3 คน ต่อ 1 แนวการเรียนการสอน โดยการใช้นักเรียนกลุ่มน้อยฝึกกิจกรรมภาษาจะเป็นการพัฒนานักเรียนได้ทั่วถึง เกิดประสิทธิภาพและสะดวกต่อการควบคุม (Johnson, 2011)

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 ลักษณะ ดังนี้

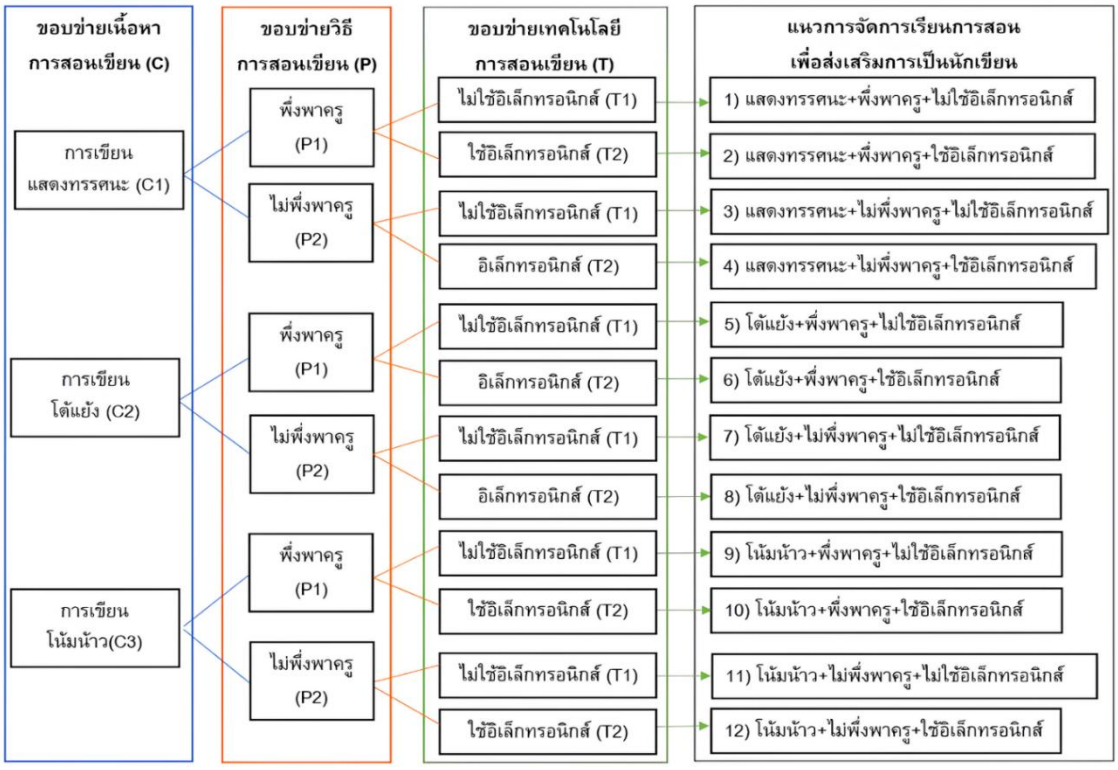
1. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ ระหว่าง 4.51–5.00 แปลความว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ระหว่าง 3.51–4.50 แปลความว่า อยู่ในระดับมาก ระหว่าง 2.51–3.50 แปลความว่า อยู่ในระดับปานกลาง ระหว่าง

1.51–2.50 แปลความว่า อยู่ในระดับน้อย และระหว่าง 1.00–1.50 แปลความว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด (Srisaard, 2017)

2. การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ดำเนินการโดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) ข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยดำเนินการสืบค้น รวบรวม และจัดหมวดหมู่ข้อมูลตามกรอบองค์ประกอบของ TPACK แล้วสังเคราะห์ประเด็นสำคัญที่ปรากฏ พร้อมทั้งเชื่อมโยงกับกรอบแนวคิดทางทฤษฎีเพื่อสร้างข้อสรุป 2) ข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการจัดกลุ่มความคิดเห็นตามหัวข้อหลัก ได้แก่ ความสอดคล้องเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการจัดการเรียนการสอนไปใช้จริง และ 3) ข้อมูลจากการบันทึกการนำแนวทางการจัดการเรียนการสอนไปทดลองใช้ จากนั้นทำการสังเคราะห์เพื่อนำมาปรับปรุงแนวทางให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาและออกแบบแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK สรุปได้ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ร่างขอบข่ายแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK

จากภาพที่ 2 แสดงร่างขอบข่ายแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK ในด้านเนื้อหาการเขียน 3 ประเภท ได้แก่ การเขียนแสดงทรรศนะ การเขียนโต้แย้ง และการเขียนโน้มน้าว ด้านการสอนแบบพึ่งพาครูและไม่พึ่งพาครู และด้านเทคโนโลยีแบบใช้และไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งหมด 12 แนวทาง

2. ผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพของแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK โดยบูรณาการความรู้ด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านเทคโนโลยี ในแต่ละองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน คือ 1) ชื่อแนวทางการจัดการเรียนการสอน 2) ผลลัพธ์การเรียนรู้ 3) คำอธิบายรายหน่วย 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อการเรียนรู้ และ 6) การวัดและประเมินผล พบว่า มีความสอดคล้องเหมาะสมและความเป็นไปได้ แสดงตัวอย่าง แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK และผลการหาคุณภาพ แสดงดังตารางที่ 2–3

ตารางที่ 2 ผลการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK

แนวทางที่	ชื่อแนวทาง	ลักษณะของแนวทาง
1 (C1, T1, P1)	ท้าทายความคิดพิชิตคำถามเกมกระดาน	แนวทางนี้สะท้อนกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการเขียนแสดงทรรศนะ (C1) ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์เชิงวิพากษ์โดยใช้เกมกระดาน (T1) ประกอบกับเทคนิคการตั้งคำถามตามระดับของบลูม โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุน (P1)
2 (C2, T1, P1)	โต้วาที ตีประเด็นโต้แย้ง	เป็นแนวทางที่มุ่งส่งเสริมการเขียนโต้แย้ง (C2) ผ่านการอภิปรายแบบโต้วาที (T1) ซึ่งครูเป็นผู้สนับสนุนและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดในการสร้างข้อสนับสนุนการนำเสนอ (P1)
3 (C3, T1, P1)	จำลองสถานการณ์สร้างสารโน้มน้าว	แนวทางนี้เน้นการพัฒนาการเขียนโน้มน้าว (C3) ผ่านสถานการณ์จำลองในห้องเรียน (T1) นักเรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนในการฝึกใช้เหตุผลในการโน้มน้าว (P1)
4 (C1, T2, P1)	กระดานออนไลน์เชื่อมใจเพื่อนคู่คิด	ชื่อแนวทางนี้สะท้อนกิจกรรม Think–Pair–Share โดยมีครูสนับสนุนการเรียนรู้ (P1) ผ่านกระดานบอร์ดออนไลน์ (T2) ในการเขียนแสดงทรรศนะ (C1)
5 (C2, T2, P1)	โต้แย้งแบบ 5E ตีแตกแผนผังออนไลน์	แนวทางนี้ผสมผสานเทคนิคการสอนแบบ 5E โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ (P1) ผ่านการใช้แผนผังเชิงโต้แย้งในรูปแบบออนไลน์ (T2) เพื่อส่งเสริมการเขียนโต้แย้ง (C2)
6 (C3, T2, P1)	โน้มน้าวออนไลน์ ในสื่อโซเชียล	ชื่อแนวทางนี้สะท้อนการใช้สื่อโซเชียล (T2) เป็นพื้นที่ให้นักเรียนฝึกเขียนโน้มน้าว (C3) โดยมีครูเป้นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ (P1)
7 (C1, T1, P2)	ฝึกแสดงทรรศนะผ่านกระบวนการ GPAS	แนวทางนี้เน้นให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนแสดงทรรศนะ (C1) ผ่านชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ออกแบบตามกระบวนการ GPAS 5 Steps (T1) ด้วยการเรียนรู้ด้วยตนเอง (P2)

แนวทางที่	ชื่อแนวทาง	ลักษณะของแนวทาง
8 (C2, T1, P2)	เรียนรู้ร่วมใจ โต้แย้งได้จริง	แนวทางนี้สื่อถึงการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) ผ่านชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (T1) ที่มุ่งฝึกทักษะการเขียนโต้แย้ง (C2) อย่างมีเหตุผลในกลุ่มนักเรียนโดยลดบทบาทของครู (P2)
9 (C3, T1, P2)	ร่วมกลุ่มค้นหา พัฒนาคำโน้มน้าว	แนวทางนี้พัฒนาทักษะการเขียนโน้มน้าว (C3) ผ่านชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามกระบวนการกลุ่มสืบค้น (Group Investigation) (T1) โดยนักเรียนเป็นศูนย์กลางและไม่พึ่งพาครูเป็นหลัก (P2)
10 (C1, T2, P2)	คลิกเพื่อเรียนรู้ สู่การเขียนทรรศนะ	ชื่อแนวทางนี้สะท้อนถึงการเรียนรู้ด้วยตนเองแบบรายบุคคล (P2) ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) (T2) เพื่อพัฒนาการเขียนแสดงทรรศนะ (C1)
11 (C2, T2, P2)	โลกออนไลน์ ฝึกไหวพริบโต้แย้ง	แนวทางนี้พัฒนาการเขียนโต้แย้ง (C2) ด้วยการเรียนรู้ด้วยตนเอง (P2) ผ่านห้องเรียนออนไลน์ (Web–Based Instruction) (T2)
12 (C3, T2, P2)	โน้มน้าวไกล ในโลกออนไลน์	ชื่อแนวทางนี้สื่อถึงการเรียนรู้ด้วยตนเอง (P2) ในบริบทจำลองของห้องเรียนเสมือนจริง (Metaverse) (T2) ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกเขียนโน้มน้าว (C3)

จากตารางที่ 2 ผลการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK ทั้ง 12 แนวทาง ออกแบบลักษณะของแต่ละแนวทางจากการวิเคราะห์ขอบข่ายที่เกิดจากการบูรณาการองค์ประกอบด้านเนื้อหา ด้านวิธีการสอน และด้านเทคโนโลยี

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความสอดคล้องเหมาะสมและความเป็นไปได้ขององค์ประกอบแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK

แนวทางที่	แนวคิด TPACK	ความสอดคล้องเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
		$\bar{x}$	S.D.	แปลความ	$\bar{x}$	S.D.	แปลความ
1	ครูสอนการเขียนแสดงทรรศนะ (C1) โดยใช้เกมกระดาน (T1) ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม (P1)	4.86	.30	มากที่สุด	4.71	.49	มากที่สุด
2	ครูสอนการเขียนโต้แย้ง (C2) โดยใช้ใบความรู้ (T1) ประกอบกับกิจกรรมการอภิปรายแบบโต้วาที (P1)	4.91	.16	มากที่สุด	4.71	.49	มากที่สุด
3	ครูสอนการเขียนโน้มน้าว (C3) โดยใช้ใบความรู้ (T1) ประกอบกับสถานการณ์จำลอง (P1)	4.80	.31	มากที่สุด	4.74	.44	มากที่สุด
4	ครูสอนการเขียนแสดงทรรศนะ (C1) โดยใช้กิจกรรมThink pair share (P1) ผ่านกระดานบอร์ดออนไลน์ (T2)	4.86	.30	มากที่สุด	4.74	.44	มากที่สุด

แนวทางที่	แนวคิด TPACK	ความสอดคล้องเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
		$\bar{x}$	S.D.	แปลความ	$\bar{x}$	S.D.	แปลความ
5	ครูสอนการเขียนโต้แย้ง (C2) โดยใช้แผนผังเชิงโต้แย้งออนไลน์ (T2) รวมกับเทคนิค 5E (P1)	4.80	.37	มากที่สุด	4.71	.49	มากที่สุด
6	ครูสอนการเขียนโน้มน้าว (C3) โดยใช้สื่อในชีวิตประจำวัน (P1) ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (T2)	4.86	.22	มากที่สุด	4.71	.49	มากที่สุด
7	นักเรียนเรียนรู้การเขียนแสดงทรรศนะ (C1) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านชุดกิจกรรมตามกระบวนการ GPAS 5 Steps (T1)	4.86	.30	มากที่สุด	4.71	.49	มากที่สุด
8	นักเรียนเรียนรู้การเขียนโต้แย้ง (C2) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านชุดกิจกรรมตามเทคนิคการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) (T1)	4.89	.23	มากที่สุด	4.77	.41	มากที่สุด
9	นักเรียนเรียนรู้การเขียนโน้มน้าว (C3) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านชุดกิจกรรมตามเทคนิคกลุ่มสืบค้น (Group Investigation) (T1)	4.83	.29	มากที่สุด	4.74	.44	มากที่สุด
10	นักเรียนเรียนรู้การเขียนแสดงทรรศนะ (C1) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) (T2)	4.86	.30	มากที่สุด	4.74	.44	มากที่สุด
11	นักเรียนเรียนรู้การเขียนโต้แย้ง (C2) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านเว็บ (Web–Based Instruction) ในห้องเรียนออนไลน์ (T2)	4.83	.37	มากที่สุด	4.57	.79	มากที่สุด
12	นักเรียนเรียนรู้การเขียนโน้มน้าว (C3) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (T2)	4.77	.52	มากที่สุด	4.60	.72	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินความสอดคล้องเหมาะสมและความเป็นไปได้ขององค์ประกอบแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK โดยภาพรวม มีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ อยู่ระหว่าง 4.77 ถึง 4.91 และ S.D. อยู่ระหว่าง .16–.52) โดยแนวทางที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือแนวทางที่ 2 ($\bar{x}$ = 4.91, S.D. = .16) และในด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ อยู่ระหว่าง 4.57 ถึง 4.77 และ S.D. อยู่ระหว่าง .41–.79) โดยแนวทางที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือแนวทางที่ 8 ($\bar{x}$ = 4.77, S.D. = .41)

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาและออกแบบแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK พบว่า ได้แนวทางที่ครอบคลุมทั้งด้านเนื้อหาการเขียน 3 ประเภท ได้แก่ การเขียนแสดงความคิดเห็น การเขียนโต้แย้ง และการเขียนโน้มน้าว รวมกับวิธีการจัดการเรียนรู้ทั้งแบบพึ่งพาครูและไม่พึ่งพาครู ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีทั้งในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์และไม่ใช่อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งหมด 12 แนวทาง

2. ผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด TPACK ซึ่งบูรณาการองค์ประกอบด้านเนื้อหา การสอน และเทคโนโลยี พบว่า แนวทางที่พัฒนาขึ้นมีความครบถ้วนใน 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ชื่อแนวทาง ผลลัพธ์การเรียนรู้ คำอธิบายรายหน่วย กระบวนการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล โดยได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิว่ามีคุณภาพในระดับมากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าการออกแบบและพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามกรอบแนวคิด TPACK สามารถตอบสนองต่อการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้อย่างครอบคลุมและมีคุณภาพสูง ทั้งในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ โดยมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง และสามารถประยุกต์ให้สอดคล้องกับบริบทการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาและออกแบบแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า แนวทางที่พัฒนาขึ้นมีความชัดเจนและครอบคลุมทั้งด้านเนื้อหา วิธีการสอน และเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิด TPACK และแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) โดยการเลือกหัวข้อการเขียนแสดงความคิดเห็น การเขียนโต้แย้ง และการเขียนโน้มน้าวนั้น ถือเป็นทักษะที่ช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการใช้ภาษาเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในด้านวิธีการสอน ได้นำทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองมาใช้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทั้งแบบพึ่งพาครูและไม่พึ่งพาครู และในด้านเทคโนโลยี มีการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบเชื่อมโยง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งข้อมูลและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านเครือข่ายดิจิทัล ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Nurjanah & Nurbatra (2023) ที่บูรณาการการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ร่วมกับกรอบ TPACK ในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK สามารถช่วยเพิ่มพูนทักษะการเขียนได้จริง โดยเฉพาะในบริบทที่มีข้อจำกัดด้านทรัพยากรการเรียนรู้

2. ผลการพัฒนาและประเมินคุณภาพของแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK มีองค์ประกอบครบถ้วนและบูรณาการความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) ด้านวิธีสอน (Pedagogical Knowledge) และด้านเทคโนโลยี (Technological Knowledge) อย่างกลมกลืน ซึ่งเป็นไปตามข้อเสนอของ Mishra & Koehler (2006) ที่มองว่าการเรียนการสอนที่มีคุณภาพควรเกิดจากการหลอมรวมความรู้ทั้งสามด้านเข้าด้วยกัน ในเชิงการปฏิบัติ แนวทางดังกล่าวยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Srisukong & Buaraphan (2021) ที่ได้พัฒนารูปแบบ TPACK–KWL Plus Model เพื่อเสริมทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งชี้ว่าการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกันในทุกองค์ประกอบของ TPACK จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างประสบการณ์จริง เช่น การเขียนเรียงความ การตอบคำถามปลายเปิด และการใช้เทคโนโลยีในการค้นคว้าและสื่อสาร ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการคิด วิเคราะห์ และแสดงออกทางภาษาได้อย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yanti & Said (2024) ที่ชี้ว่า กิจกรรมที่มีโครงสร้างชัดเจนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจและพัฒนาความสามารถในการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการประเมินแนวทางที่พัฒนาขึ้น พบว่า มีคุณภาพในระดับมากที่สุด โดยจุดเด่นคือความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นองค์รวม ทั้งในด้านกิจกรรม สื่อ เทคโนโลยี และการประเมิน ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้เน้นคุณค่าของกระบวนการมากกว่าผลลัพธ์ ตอบโจทย์ทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม ผลการประเมินยังพบว่า ค่า S.D. ของบางแนวทาง สูงกว่ารายการอื่นเล็กน้อย โดยเฉพาะแนวทางที่ 11 (S.D. = 0.79) และแนวทางที่ 12 (S.D. = 0.72) แสดงถึงความไม่เป็นเอกฉันท์ของผู้ประเมินในบางประเด็น สาเหตุอาจมาจากความซับซ้อนของการบูรณาการเทคโนโลยีและการจัดการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งต้องอาศัยทักษะและทรัพยากรเพิ่มเติม และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของทั้ง 12 แนวทาง พบว่าแนวทางที่ 2 โต้วาที ตีประเด็นโต้แย้ง ได้รับการประเมินความสอดคล้องเหมาะสมสูงที่สุด ($\bar{X}$ =4.91) ขณะที่แนวทางที่ 8 เรียนรู้ร่วมใจ โต้แย้งได้จริง ได้รับการประเมินด้านความเป็นไปได้สูงที่สุด ($\bar{X}$ = 4.77) สะท้อนว่า การจัดกิจกรรมการเขียนโต้แย้งผ่านการโต้วาทีและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพสูง ทั้งในเชิงทฤษฎีและการนำไปใช้จริง จุดเด่นของสองแนวทางนี้สอดคล้องกับแนวคิด Communicative Language Teaching (CLT) ที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า แนวทางที่ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเพื่อนและครู เช่น การโต้วาทีและการเรียนรู้แบบกลุ่ม มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Usman et al. (2024) ที่เปรียบเทียบการเรียนรู้ตามกรอบ TPACK กับการเรียนแบบตรง และพบว่าการบูรณาการ TPACK สามารถพัฒนาทักษะการเขียนเชิงพรรณนาได้ดีกว่า เนื่องจากผู้เรียนมีส่วนร่วมมากกว่าและเกิดแรงจูงใจในการเขียน

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า แนวทางที่เน้น การมีปฏิสัมพันธ์และการใช้เทคโนโลยีเพื่อขยายพื้นที่การเรียนรู้ เป็นแนวทางที่มีความโดดเด่นและควรได้รับการส่งเสริมมากที่สุด เนื่องจากสามารถตอบโจทย์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ให้ความสำคัญกับการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์

แม้งานวิจัยครั้งนี้จะได้พัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและได้รับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ยังมีข้อจำกัดบางประการที่ควรคำนึงถึง ได้แก่ ข้อจำกัดด้านเทคโนโลยี การนำแนวคิด TPACK ไปประยุกต์ใช้ในโรงเรียนบางแห่งอาจประสบปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ความพร้อมของอุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการเทคโนโลยี ข้อจำกัดด้านผู้สอน ความสามารถและประสบการณ์ของครูผู้สอนมีผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางที่พัฒนาขึ้น โดยเฉพาะทักษะด้านเทคโนโลยีและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หากครูยังขาดความเชี่ยวชาญ อาจทำให้การนำแนวทางไปใช้จริงไม่บรรลุผลตามที่ตั้งไว้ และข้อจำกัดด้านการทดลองใช้ การทดลองใช้แนวทางกับนักเรียนกลุ่มเล็ก จำนวน 12 คน แม้จะสะดวกต่อการควบคุมและติดตามผล แต่ยังไม่สามารถสะท้อนประสิทธิภาพได้ครอบคลุมทุกบริบทของการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนจริงที่มีนักเรียนจำนวนมาก

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK ในครั้งนี้ ได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวคิด TPACK ด้วยการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนคือเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน แล้วจึงกำหนดเนื้อหา วิธีการสอน และเทคโนโลยี ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการออกแบบแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK

จากภาพที่ 2 แสดงกรอบแนวคิดในออกแบบแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK ประกอบด้วย

1. การบูรณาการแนวคิด TPACK สู่แนวทางการจัดการเรียนการสอนการเขียนที่หลากหลาย โดยการวิจัยครั้งนี้ได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่แสดงให้เห็นว่าการส่งเสริมการเป็นนักเขียนไม่สามารถจำกัดอยู่ในกรอบแนวคิดเดียว แต่ต้องอาศัยการบูรณาการความรู้อย่างเป็นระบบ โดยแนวทางการจัดการเรียนการสอนทั้ง 12 แนวทางที่พัฒนาขึ้น ครอบคลุมเนื้อหาการเขียน 3 ประเภท คือ การเขียนแสดงทรรศนะ การเขียนโต้แย้ง และการเขียนโน้มน้าว การเรียนแบบพึ่งพาครูและไม่พึ่งพาครู และการเลือกใช้หรือไม่ใช้เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ แสดงให้เห็นว่าแต่ละเนื้อหาของการเขียนมีความเหมาะสมกับวิธีการสอนและการใช้เทคโนโลยีที่ต่างกัน สะท้อนถึงแนวทางในการสร้างทางเลือกที่หลากหลายสำหรับการส่งเสริมการเป็นนักเขียน

2. การพัฒนาแนวคิดในการออกแบบการเรียนการสอนเชิงบูรณาการที่มีองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ ชื่อแนวทางการจัดการเรียนการสอน ผลลัพธ์การเรียนรู้ คำอธิบายรายหน่วย กระบวนการจัดการ

เรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล แสดงให้เห็นถึงการออกแบบการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงกันอย่างกลมกลืน ไม่ใช่การจัดการเรียนรู้แบบแยกส่วน ซึ่งการบูรณาการความรู้ด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านเทคโนโลยีในแต่ละองค์ประกอบ ได้สร้างแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่มีความเป็นเอกภาพสูง โดยผลการศึกษายืนยันว่า ทั้ง 12 แนวทางที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริง ชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการบูรณาการองค์ความรู้ตามแนวคิด TPACK ในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นได้ตามบริบทของการศึกษา

สรุป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK โดยศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์และออกแบบเป็นขอบข่ายแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการองค์ความรู้ด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านเทคโนโลยี ตามแนวคิด TPACK ได้เป็น 12 แนวทาง แล้วนำไปตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการสอนภาษาไทย ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา และด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 12 แนวทาง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า แนวทางการจัดการเรียนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK มีขอบข่ายครอบคลุมด้านเนื้อหาการเขียน 3 ประเภท ได้แก่ การเขียนแสดงทรรศนะ การเขียนโต้แย้ง และการเขียนโน้มน้าว ด้านการสอนแบบพึ่งพาครูและไม่พึ่งพาครู และด้านเทคโนโลยีแบบใช้และไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ รวม 12 แนวทาง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้ ส่งสริมการออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการองค์ประกอบทั้งสามด้านตามแนวคิด TPACK อย่างเหมาะสม โดยครูควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน เช่น การเขียนบทความสะท้อนความคิดเห็นจากเหตุการณ์ปัจจุบัน หรือการเขียนโน้มน้าวเพื่อรณรงค์ในประเด็นสังคม ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจและพัฒนาความคิดเชิงวิพากษ์ตามผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

ที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้ ควรส่งเสริมให้ครูนำแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปปรับใช้ในห้องเรียนจริง โดยใช้เป็นต้นแบบในการออกแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับพัฒนาทักษะการเขียน ที่เน้นการบูรณาการทั้งสามองค์ประกอบของ TPACK อย่างสมดุล เช่น การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบกิจกรรมการเขียนควบคู่กับการเรียนรู้แบบไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเสริมทักษะที่รอบด้าน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบองค์ความรู้ที่สำคัญ คือ แนวทางการจัดการเรียนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการออกแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับพัฒนาทักษะการเขียน โดยควรให้ความสำคัญกับการบูรณาการองค์ประกอบทั้งสามองค์ประกอบตามแนวคิด TPACK อย่างเหมาะสม สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อทดลองปรับใช้แนวทางในสภาพการเรียนรู้จริง เพื่อติดตามผลลัพธ์การพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม และพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อฝึกเขียนตามความสนใจ และประยุกต์ใช้ในการออกแบบแนวทางการจัดการเรียนการสอนสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความหลากหลาย

References

Bai, J. (2024). The discussion of communicative language teaching in language classrooms. *Frontiers in Sustainable Development, 4*(2), 1–4.

Chaiveeradech, M. (2021). *Bridging digital media literacy with the Thai context of "Sati"* [Doctoral dissertation, Bournemouth University].

Chu, N. L. & Soutter, M. (2022). Technological pedagogical content knowledge framework as a lens for transformative social and emotional learning online: A perspective. In *Cases on practical applications for remote, hybrid, and hyflex teaching* (pp. 1–17). IGI Global.

Cohen, L. E. & Waite-Stupiansky, S. (2022). *Theories of early childhood education: Developmental, behaviorist, and critical* (2nd ed.). Routledge.

Deerubram, K. & Phuengphet, S. (2022). The development of Thai reading and writing achievements for communication in daily life and satisfaction with the cooperative learning CIRC technique of Prathomsuksa 2 students. *Journal of Innovation in Educational Management and Research, 4*(2), 253–266.

Fang, F., Injoungjirakit, N., Sridama, P. & Teekasap, S. (2024). TPACK ability test for junior college teacher internship students in primary school Chinese. *Interdisciplinary Academic and Research Journal, 4*(4), 53–66. https://doi.org/10.60027/iarj.2024.276487

Khammani, T. (2023). *The art of teaching: Knowledge for effective learning process management* (26th ed.). Chulalongkorn University Press.

Khlichaya, P. (2020). Thai people's engagement, risk from social media and competence in digital intelligence and literacy. *Journal of Communication Arts, 38*(3), 1–16.

McCulloch, G. (2024). Internet has encouraged our writing, linguist says. *The Times*. https://shorturl.asia/4PjLB

Mishra, P., & Koehler, M. J. (2006). Technological pedagogical content knowledge: A framework for teacher knowledge. *Teachers College Record, 108*(6), 1017–1054.

National Institute of Educational Testing Service. (2023). *Summary report of the O-NET examination results for Grade 12, academic year 2022*. https://www.niets.or.th/ th/content/view/25620

National Institute of Educational Testing Service. (2024). *Summary report of the O-NET examination results for Grade 12, academic year 2023*. https://www.niets.or.th/th/content/view/26333

National Institute of Educational Testing Service. (2025). *Summary report of the O-NET examination results for Grade 12, academic year 2024*. https://www.niets.or.th/th/content/view/26589

Nurjanah, L. & Nurbatra, L. H. (2023). The power of PBL and TPACK: Catalysts for elevating students' writing learning outcomes. *Journal of English Language Teaching, 10*(2), 157–166.

Economic Statistics Division, National Statistical Office. (2024). *The 2024 household survey on the use of information and communication technology (Quarter 4)*. National Statistical Office.

Pahe, S. (2022). *Online education: Theory and practice* (2nd ed.). Khumnum.

Schmid, M. & Petko, D. (2020). Technological pedagogical content knowledge as a guiding model for media education competence. *MedienPädagogik: Journal for Theory and Practice of Media Education, 17*(1), 121–140.

Srisaard, B. (2017). *Basic research* (10th ed.). Suweeriyasarn.

Srisukong, A., & Buaraphan, K. (2021). Development of the instructional model for reading and writing in English: TPACK-KWL Plus model. *Journal of Education Khon Kaen University, 44*(1), 107–122.

Tanya, S. (2018). *Educational assessment*. Suweeriyasarn.

Toşa, C., Paneru, C. P., Joudavi, A. & Tarigan, A. K. M. (2024). Digital transformation, incentives, and pro–environmental behaviour: Assessing the uptake of sustainability in companies' transition towards circular economy. *Sustainable Production and Consumption, 47*, 632–643.

Tondeur, J., Scherer, R., Siddiq, F. & Baran, E. (2020). Enhancing pre–service teachers' technological pedagogical content knowledge (TPACK): A mixed–method study. *Educational Technology Research and Development, 68*(1), 319–343.

Usman, S., Arafah, B., Marhum, M., Munir, S. & Tadeko, N. (2024). The effect of technological pedagogical content knowledge (TPACK) on rural area students' English writing. *Journal of Language Teaching and Research, 15*(3), 884–892.

Wardani, H. K. (2022). Technology pedagogy content knowledge (TPACK): Analisis konsep & model pembelajaran. *Basa: Journal of Language & Literature, 2*(1), 32–47.

Ware, P. D. & Warschauer, M. (2020). Social media in the writing classroom and beyond. *Language Learning & Technology, 24*(1), 1–10.

Wu, Y. & Cui, Y. (2022). Reflections on the teaching reform of art theory courses from the perspective of connectivism. *Frontiers in Art Research, 4*(1), 47–53.

Xu, J. & Phongsatha, S. (2024). Determinants of physical teachers' attitude toward technology integration in Shenzhen schools, China. *International Journal of Sociologies and Anthropologies Science Reviews, 4*(2), 93–108. https://doi.org/10.60027/ijsasr.2024.3541

Yanti, L. & Said, I. (2024). Teacher's strategies for implementing TPACK in teaching writing: A case study at a technical vocational school in Malangbong. *Journal of English Education Program, 11*(2), 139–146.

Zhang, M. & Fang, X. (2022). Exploring university EFL teachers' technological pedagogical content knowledge and teacher efficacy in technology–integrated flipped classroom. *SAGE Open, 12*(3), 1–15. https://doi.org/10.1177/21582440221117860

Zheng, B., Warschauer, M., Lin, C.–H. & Chang, C. (2021). Learning in one–to–one laptop environments: A meta–analysis and research synthesis. *Review of Educational Research, 91*(4), 553–595. https://doi.org/10.3102/00346543211002054